

Zajček Rjavček se je odpravljaj spat in pri tem trdno držal mamo Zajkljo za njene dolge uhlje. Rad bi se prepričal, ali ga mama zares poslušaj, zato ji je rekel: »Ali veš, koliko te imam rad?«

»Hm, tega pa ne vem,« je dejala mama Zajklja.

»Toliko,« je rekel zajček Rjavček in razširil tačke, kolikor je le mogel.

Mama Zajklja pa je imela daljše tace: »Jaz pa tebe toliko,« je pokazala.

Hu! To je pa zelo, si je mislil zajček Rjavček. »Rad te imam toliko, kolikor visoko sežem,« se ni dal zajček Rjavček.

»Jaz pa tebe toliko, kolikor visoko jaz lahko dosežem,« je pohitela mama Zajklja.

To je pa veliko, je pomislil zajček Rjavček. O, ko bi jaz imel tako dolge tace! Tedaj pa se je zajček Rjavček nečesa domislil. Prekopicnil se je na glavo in se z zadnjimi tačkami prislonil ob deblo drevesa. »Toliko te imam rad, kolikor visoko po deblu s tačkami dosežem!« je vzkliknil.

Mama Zajklja je smeje zavihnela zajčka Rjavčka nad glavo: »Tudi jaz te imam rad, kolikor visoko sežejo moje tačke!«

»Rad te imam do koder lahko skočim,« je zajček Rjavček razposajeno poskakoval.

»Jaz pa te imam rada, do koder jaz lahko poskočim,« se je zasmejala mama Zajklja in skočila tako visoko, da se je z uhlji dotaknila vej na drevesu.

To pa je skok in pol, je ostrmel zajček Rjavček. Ko bi le znal tudi jaz takole skakati.

»Toliko te imam rad, kolikor je daleč vse tja dol do reke!« je zaklical zajček Rjavček.

»Jaz pa te imam rada še čez reko in tja naprej prek hribov,« je dodala mama Zajklja.

To je pa res daleč, je kar zamižal zajček Rjavček. Bil je že tako zaspan, da se je komaj še česa domislil. Zagledal se je skozi trnovo grmovje v temno noč. Nobena reč ne more biti dalje, kot je nebo. »Rad te imam, prav tja do lune,« je rekel in zaprl oči.

»Ooo, to je pa zelo daleč,« je tiho dejala mama Zajklja. »Zelo zelo daleč.« Položila je zajčka Rjavčka v njegovo listnato posteljico. Sklonila se je nadenj in ga poljubila za lahko noč. Tudi sama je legla in se stisnila k zajčku Rjavčku. Nasmehnila se je in mu zašepetala: »Tudi jaz te imam rada, prav tja gor do lune – IN NAZAJ!